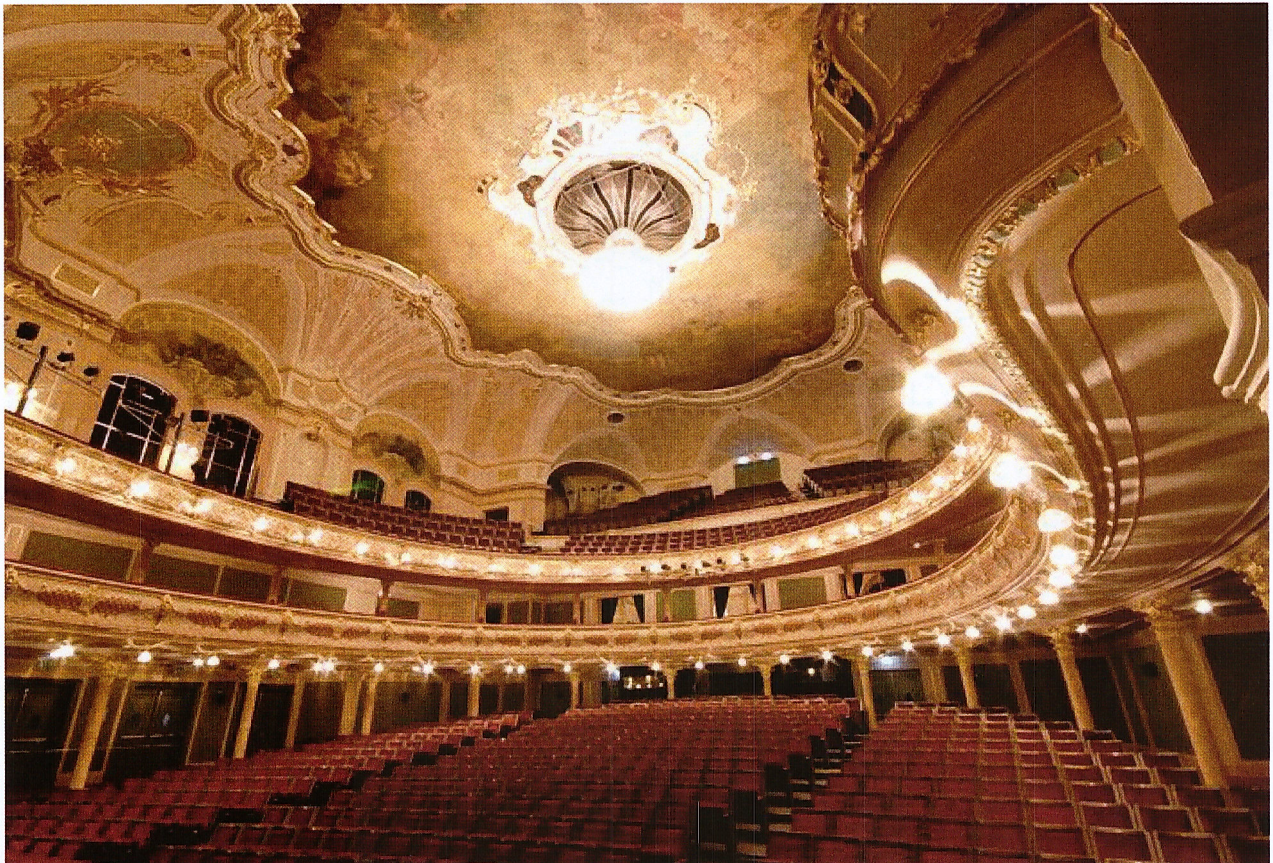

HUDEBNÍ DIVADLO V KARLÍNĚ

Koncepce rozvoje příspěvkové organizace

na období 2018 – 2023

Do výběrového řízení na místo ředitele předkládá

MgA. Tomáš Šimerda

Praha, březen 2017

Současný repertoár Hudebního divadla v Karlíně

Předkládaná koncepce vychází z faktu, že kulturní nabídka hlavního města Prahy je zcela nedostatečná v žánru u široké veřejnosti velmi oblíbeném a žádaném, majícím v Praze dlouholetou a hlubokou tradici, totiž **klasické operety**. Tato tradice sahá v Českých zemích samozřejmě do dob mocnářství, za první republiky i za komunistického režimu patřila opereta neodmyslitelně k pražskému kulturnímu životu, od padesátých let byla spjata s divadelní budovou v Karlíně. Od devadesátých let je tento žánr v repertoáru Hudebního divadla v Karlíně (dále HDK) zastoupen pouze okrajově, v současnosti pouhými dvěma zřídka uváděnými tituly (*Polská krev* a *Mamzelle Nitouche* se v období leden–září hrají každá pouze jednou). Domnívám se, že nastal čas tuto neutěšenou situaci změnit a **uvádění operet na vysoké profesionální úrovni se musí opět stát stálou součástí pražského kulturního života.**

Jsem totiž přesvědčen o tom, že **opereta má i dnes své publikum**. Důkazem je praxe v ostatních metropolích střední Evropy, ve kterých divadla pěstující soustavně tento žánr - spolu s muzikály a někdy i komickou operou - úspěšně působí: ve Vídni je to Volksoper, v Budapešti Operett Színház, v Mnichově Staatstheater am Gärtnerplatz, v Drážďanech Staatsoperette. Město Praha si zaslouží, aby za zmíněnými městy nezaostávalo a své kulturní tradici bylo věrné.

Podobně jako v uvádění klasické operety je situace v HDK i v oblasti uvádění **klasických muzikálů**, tedy hudebně dramatických titulů vzniklých v 2. polovině 20. století. Z těch není v současnosti uváděn jediný! Z doby novější je na repertoáru pouze rocková opera JESUS CHRIST SUPERSTAR. Další uváděné muzikály svou kvalitou klasických děl zdaleka nedosahují, jejich komerční podbízivost v některých případech hraničí s kýčem. Současná **muzikálová produkce HDK neodpovídá repertoáru divadla financovaného z veřejných prostředků.**

V repertoáru HDK také chybí **původní český muzikál**, bezradnost v této oblasti dokumentuje znovuuvedení muzikálu DRACULA. Banální slátaninu z hitů Karla Gotta, uváděnou pod názvem ČAS RŮŽÍ, za původní český muzikál opravdu považovat nelze.

Vize nového směřování Hudebního divadla Karlín

Podstatou předkládané koncepce je zásadní **obrat od komerčního divadla k divadlu uměleckému**: znamená to konec plytkých témat a povrchní zábavy, stěžejní pozici v repertoáru zaujmou tituly s prověřenou estetickou i etickou hodnotou.

Jak bylo již výše uvedeno, zásadním momentem předkládané koncepce je **uvádění klasických operet**. Opereta je však v požadavcích na interprety mnohem náročnější než muzikál, což se netýká pouze sólistů, ale též sboru a baletu. Stávající muzikálová *company* těmto požadavkům nedostojí. Úspěšné provozování klasické operety je podle mého názoru opřené o dlouhou divadelní zkušenost možné jen **stálým souborem**, který je pochopitelně generačně obměňován, ale pracuje **kontinuálně po řadu let**. Bude nutné vyhledat a oslovit umělce, kteří se na operetu budou specializovat, přičemž možnost se tomuto žánru plnohodnotně věnovat je podmíněna určitou – alespoň v reálném časovém horizontu trvajícím - ekonomickou jistotou. Takovou jistotu může poskytnout pouze víceletá smlouva.

Nabízí se otázka, zda po dlouholeté pauze v provozování operet budou k dispozici umělci – zejména sólisté - schopní v tomto žánru profesionálně působit. Jsem přesvědčen o tom, že ano. Jako dlouholetý člen operní komise Cen Thálie a v posledních letech i pedagog na Hudební fakultě AMU a Pražské konzervatoři mám dobrý přehled o všech pěvcích působících v českých a moravských divadlech či dosud studujících na uměleckých školách. Mezi nimi je mnoho těch, kteří pro operetu potřebný talent a schopnosti mají.

Rozšíření souboru o umělce schopné interpretovat operetu není možné učinit ze dne na den. Bude postupné, úměrné tomu, jak budou do repertoáru zařazovány tituly se zvyšujícími se nároky na kvalitu i početní stav souboru. S postupným angažováním sólistů do trvalejšího svazku bude probíhat i vybudování sboru, který by v budoucnu měl mít 40 členů, tedy 10 v každé hlasové skupině. Obdobně bude budován i baletní soubor, jehož základ mohou tvořit tanečníci, kteří s HDK již spolupracují.

Pokud jde o muzikál, vnímám jako nutnost zejména **proměnu dramaturgie**, jejíž aktivity se nemohu omezovat na nákup licencí k uvádění komerčně úspěšných titulů.

Úkolem dramaturgie pro nejbližší sezóny bude uvést na karlínské jeviště **původní český muzikál**, jehož téma i ztvárnění bude v duchu dobrých českých muzikálů a hudebních komedií s kvalitní hudební složkou.

Zásadní pro další rozvoj HDK je volba inscenátorů, zejména režisérů. Ta se v produkcích divadla v posledních letech omezila na tři jména. Je třeba se rozhlédnout po všech českých a moravských divadlech a získat pro spolupráci s HDK **výrazné režisérské osobnosti**. Že je i klasickou operetu možno inscenovat s novátorským pohledem dokazují např. inscenace Offenbachových operet uváděných v uplynulých letech v pařížském divadle Chatelet.

Hospodaření

Cílem nové koncepce řízení v ekonomické oblasti je **výrazné zvýšení soběstačnosti**. Klíčem k dosažení tohoto cíle je zvýšení počtu diváků **optimálním využíváním kapacity divadelní budovy**.

HDK sice vykazuje v současnosti vysoké procento návštěvnosti, na druhé straně je nutno zdůraznit, že vytíženost divadla má značné rezervy. V roce 2016 udává divadlo pouze 160 odehraných představení, dalších 51 představení bylo realizováno na bázi spolupořadatelství. Celkově bylo tedy v HDK maximálně 211 hracích dnů (občas se v neděli hraje 2x). Běžná desetiměsíční divadelní sezóna (září – červen) má 303 dnů, divadlo je tedy v současnosti využíváno přibližně na 70%. To je třeba změnit a hrát denně, v sobotu a v neděli dvakrát. Za tím účelem bude třeba **výrazně rozšířit repertoár a uvádět více premiér v sezóně**.

Jak výše uvedeno předpokládá moje koncepce navýšení počtu pracovních míst o umělce specializované na operetu. Podstatnou okolností pro tento záměr je skutečnost, že dotace zřizovatele je v HDK používána na platy zaměstnanců pouze z necelé poloviny, **pro záměr navýšit počet zaměstnanců jsou tedy potřebné ekonomické podmínky**.

Hudební divadlo Karlín v roce 2023

- HDK má stálý orchestr, pěvecký sbor a taneční soubor, jehož členové jsou angažováni na smlouvy na dobu určitou, v muzikálech i nadále v těchto složkách částečně působí externisté;
- HDK má na základě smluv na dobu určitou angažováno i několik herců použitelných jak v muzikálech, tak operetách;
- v HDK účinkují v operetách významní operní sólisté, v muzikálech kvalitní interpreti rozličných hudebních žánrů;
- HDK má v repertoáru 12 inscenací, tedy zásadní tituly klasického muzikálového a operetního repertoáru: *West Side Story*, *My Fair Lady*, *Funny Girl*, *Sugar*, *Chicago*, *Šumař na střeše*, *Hraběnka Marica*, *Čardášová princezna*, *Veselá vdova*, *Krásná Helena*, *Netopýr*, *Polská krev*;
- repertoár HDK je rozšiřován o novinky světové produkce;
- HDK uvádí nový původní český muzikál, na jehož vzniku se dramaturgie divadla aktivně podílí;
- poměr muzikálů a operet v hracím plánu HDK je 1: 1;
- HDK hraje denně, odehraje tedy cca 330 představení v sezóně, což je dvojnásobek současné produkce; počet muzikálových představení zůstane stejný, jako je tomu dnes.

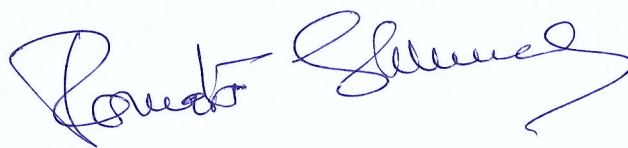
Závěrem

HDK uvedlo v roce 2016 jedinou premiéru. To je pro organismus divadla zhoubou. Ne nadarmo se říká, že „divadlo, které nezkouší, nežije“. Současná praxe HDK je vegetování bez dynamiky, žití z podstaty. **Divadlu je třeba dodat novou energii.**

Jsem přesvědčen o tom, že pro úspěšnou realizaci své koncepce mám dostatečné předpoklady. S hudebně zábavným divadlem mám zkušenost nejen jako režisér (režiroval jsem 9 titulů tohoto žánru ve velkých divadlech - viz přehled umělecké činnosti), ale též jako manažer: za mého pětiletého působení ve funkci ředitele Severočeského divadla opery a baletu v Ústí nad Labem bylo uvedeno celkem 11 titulů tohoto žánru, tzn. 2 - 3 v jedné sezóně, a většina inscenací byla velmi úspěšná (Ceny Thálie Zuzaně Kolářové a Monice Absolonové).

Dobré hudebně zábavné divadlo **nemusí být pouze prvoplánově zábavné, ale může nést i etické poselství.** Jsem přesvědčen o tom, že **hlavní město Praha takové divadlo potřebuje.**

Praha, březen 2017

MgA. Tomáš Šimerda